

GODIŠNJI CIKLUS KATEHEZA, svibanj 2026.
“S blaženim Mihaelom Sopoćkom u školi Božjega milosrđa”

Ulazimo u peti mjesec naše škole s bl. Mihael Sopoćko razmatrajući dragocjeni dar unutarnjega mira. U svijetu punom nemira, rastresenosti, strahova i nesigurnosti, Gospodin nam danas ponovno govori iste riječi koje je izgovorio apostolima nakon uskrsnuća: „Mir vama.“ Bl. Sopoćko nas uči da pravi mir nije samo odsutnost poteškoća, nego stanje duše koja vjeruje Božjem milosrđu i potpuno se oslanja na Božju providnost. Dok zli duh unosi zbunjenost, tjeskobu i obeshrabrenje, dobri duh donosi hrabrost, svjetlo i snagu. Zato smo pozvani učiti prepoznavati duhove koji djeluju u našem srcu i birati ono što vodi prema Bogu.

Današnja nas kateheza posebno poziva na četiri temelja unutarnjeg mira: vedrinu duha, mir duše, jednostavnost srca i ljubav koja stvara jedinstvo. Samo srce koje se pouzdaje u Boga može ostati mirno i u kušnjama. Samo duša koja prihvaća istinu o sebi može živjeti slobodno. Samo čovjek koji ljubi može postati nositelj Božjega mira drugima. Neka ovo razmatranje bude poziv da svoje misli, strahove, prošlost i budućnost predamo Milosrdnom Isusu, vjerujući da „onima koji ljube Boga sve surađuje na dobro“.

O MIRU DUŠE I PREPOZNAVANJU DUHOVA

Nakon razmatranja o smrti, grijehu i drugim vječnim istinama, u duši se može pojaviti određena zbunjenost koju izaziva naš neprijatelj, a njegove napade treba odlučno odbijati.

I sam je kušao Krista, koji nakon uskrsnuća pozdravlja apostole riječima: „Mir vama“ (Lk 24,36), kada su bili okupljeni na zajedničkoj molitvi. Mir bi trebao biti plod našega života. S tim se mirom trebamo vratiti svakodnevnim poslovima i svojim dužnostima. On izgrađuje, privlači, donosi olakšanje, krijepi i daje snagu da izdržimo borbu i najteže trenutke.

Sotona, naprotiv, unosi nemir i tjeskobu. Zato je važno poznavati nauk o razlučivanju duhova.

Svojstvo je dobroga duha da daje hrabrost i snagu; ondje gdje toga nema, djeluje zli duh. Postoje četiri uvjeta, odnosno četiri temelja toga mira: spokoj duha, mir duše, jednostavnost srca i zajedništvo utemeljeno na bratskoj ljubavi. Vedrina duha može se usporediti s vedrim nebom bez oblaka; ona donosi jasnoću, rastjeruje tmurne, žalosne i očajne misli te prosvjetljuje razum poput toploga južnog vjetra.

GODIŠNJI CIKLUS KATEHEZA, svibanj 2026.
"S blaženim Mihaelom Sopoćkom u školi Božjega milosrđa"

Mir duše rađa trostruko uvjerenje: duša ne podliježe tuzi, sumnji ni obeshrabrenosti, jer nam vjera u Božju providnost i milosrđe govori da je Bog Otac koji se brine za dušu i da nas nikakvo zlo ne može zadesiti bez Njegove volje. „Svu svoju brigu povjerite njemu jer se on brine za vas“ (1 Pt 5,7). „Znamo da Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube“ (Rim 8,28), kaže sveti Pavao.

Kada na dušu siđu malodušnost, bezvoljnost i nemoć, tada sve treba predati Božjem milosrđu i vjerovati da će nam Bog priteći u pomoć. U duši treba učvrstiti uvjerenje da Bogu možemo služiti uvijek, posvuda i u svemu te tako težiti svetosti. To ponajprije ovisi o našoj volji.

Taj je zadatak težak, ali je prilagođen našim snagama, našoj naravi i volji, koja može mnogo kada to mora, a još više kada istinski želi. Vanjska prisila može postići mnogo, ali daleko više postiče čovjekova nutarnja odluka. Zato naša svetost ovisi o vjernom i savjesnom izvršavanju svakodnevnih dužnosti. Te misli trebaju rastjerati i najcrnje raspoloženje te unijeti vedrinu i jasnoću u dušu. Za Sotonu je unutarnji mir poraz, zato ga želi uništiti. Želi podići oluju i navući tamne oblake, zato treba biti oprezan. Naša misao može nam pomoći da ustrajemo u duhovnom miru, ali je treba držati pod nadzorom i ispravno usmjeravati. Ona nije ista kod svih ljudi, pa ni u istoj osobi uvijek jednaka, nego poprima različite oblike. Može se usporediti sa zrcalom koje može biti ispučeno, udubljeno ili ravno.

Prvo zrcalo uvećava, iskrivljuje i prikazuje stvari gorima nego što jesu. Drugo uljepšava i zavodljivo prikazuje ono što zapravo nije lijepo. Treće pokazuje stvari onakvima kakve jesu. Obratimo pozornost na našu maštu, koja se opet drukčije očituje kod svjetovnih i duhovnih osoba.

Prvo je zrcalo svojstveno osobama koje su stalno nezadovoljne, mrzovoljne i preosjetljive. Čovjek se pita znaju li se takvi ljudi uopće nasmijati. Njihov pogled postaje nepovjerljiv i tmuran. Dovoljan je jedan pogled ili jedna nepromišljena riječ pa da počnu stvarati sumnje, donositi pogrešne zaključke i gubiti mir. Tada se duša ispunja tugom, a život postaje težak i opterećen.

Kada je riječ o vlastitim interesima, tada čovjek često poseže za drugim, udubljenim zrcalom: umanjuje vlastitu krivnju, opravdava sebe i nastoji ostaviti bolji dojam pred drugima. Takva osoba teško vidi stvarnu težinu svojih pogrešaka. To je još opasnije jer čovjek može postupati protiv vlastite savjesti samo kako ne bi izgubio naklonost ljudi.

GODIŠNJI CIKLUS KATEHEZA, svibanj 2026.
"S blaženim Mihaelom Sopoćkom u školi Božjega milosrđa"

Za mir duše potrebno je imati ono treće zrcalo – zdravu i jednostavnu maštu koja nam pokazuje tko smo uistinu i govori nam istinu u lice. Takva zdrava nutarnja jednostavnost čuva nas od pretjerane osjetljivosti i donosi trajni spokoj duha. Za taj mir potrebno je mnogo nutarnje sabranosti, jer ga i najmanja sitnica može narušiti.

Pogledajmo sada prošlost. Ima ljudi koji neprestano kopaju po svojim starim pogreškama i vide svoju krivnju većom nego što doista jest. To nije dobro. Ne vraćamo se na smetlište, jer čak i Bog nakon oprostjenja zaboravlja naše grijehе. Zašto onda trovati vlastitu dušu prošlim zlima, gubiti mir i slabiti svoju volju? Ne treba se bojati ni budućnosti, jer onaj tko ljubi usmjerava svoju volju prema dobru. „Sve mogu u Onome koji me jača“ (Fil 4,13).

Jednostavnost srca nalik je djetetu: iskrena je, otvorena i bez pretvaranja. Vanjsko ponašanje tada odgovara nutarnjem stanju čovjeka; nema licemjerja ni glume, nema skrivenih nakana ni sebičnih računica. Dijete je najljepša slika takve jednostavnosti.

Četvrti element mira jest zajedništvo, iskreno i srdačno razumijevanje među sestrama i braćom. Bez toga je život nezamisliv. Krist je to zajedništvo ostavio apostolima kao oporuku i za njega je molio Oca prije svoje muke: „Da svi budu jedno, kao što smo ti i ja jedno“ (Iv 17,21). Ljubav je znak po kojem se prepoznaju Kristovi učenici. Zato psalmist kliče: „Kako je dobro i kako je milo kao braća zajedno živjeti“ (Ps 133,1). Doista, ljubav je spona mira.

Nakon riječi bl. Mihaela Sopoćka možemo se zapitati: što danas nosim u svom srcu – Božji mir ili nemir svijeta? Jesam li dopustio da me vode strahovi, sumnje i obeshrabrenje ili vjerujem da me Bog vodi i nikada ne ostavlja?

Gospodin nas ne poziva na savršenstvo bez borbe, nego na vjernost u svakodnevnim dužnostima, na jednostavno i iskreno srce koje se pouzdaje u Njegovo milosrđe. Kada se duša osloni na Boga, tada i najveće oluje gube svoju snagu.

Zato danas obnovimo odluku da ćemo čuvati mir srca, izbjegavati osuđivanje, ne vraćati se grijesima koje je Bog već oprostio i živjeti u ljubavi i jedinstvu s drugima. Mir duše postaje tada prostor u kojem Bog djeluje najdublje.

GODIŠNJI CIKLUS KATEHEZA, svibanj 2026.
“S blaženim Mihaelom Sopoćkom u školi Božjega milosrđa”

MOLITVA I NAKANE KRUNICE

Isuse Milosrdni, dolazimo Ti sa svim nemirima svoga srca, sa svojim strahovima, sumnjama i brigama. Ti si rekao: „Mir vama“, zato Te molimo da ispuniš naše duše svojim svetim mirom. Oslobodi nas od svega što nas udaljava od Tvoje ljubavi i nauči nas prepoznavati glas Dobroga Duha. Daj nam jednostavno i iskreno srce koje vjeruje, prašta i ljubi. Pomozi nam da se više ne vraćamo prošlim grijesima koje si već uronio u bezdan svoga milosrđa te da ne dopustimo da nas obeshrabrenje i tjeskoba udalje od Tebe. Po zagovoru bl. Mihael Sopoćko i sv. Faustina Kowalska udijeli nam milost da u svemu tražimo Tvoju volju, živimo u ljubavi i jedinstvu te ostanemo u miru koji dolazi samo od Tebe. S pouzdanjem sada molimo Krunicu Božjega milosrđa za sebe, za naše obitelji, za Crkvu i za cijeli svijet. Isuse, uzdam se u Tebe.

Originalni tekst: s. Dominika Steć ZSJM

Prijevod i završna molitva: sestre Milosrdnog Isusa, Sisak